

hvilket Honoraret er bestemt, hdes af dem. Paa sit gentagne Andragende om at faa det saaledes i 6 Aar fra 1887—1893 lidte Tab, i alt 1,800 Kr., erstattet med dette Beløb, har Andrageren faaet Afslag fra Ministeriet for offentlige Arbejder. Han beder nu om Rigsdagens Bistand til at faa denne Erstatning, idet han endnu anfører, at han, der har en stor Familie at forsørge, og som er 54 Aar gammel, saa at hans Alder har hindret ham i at opnaa anden Stilling efter sin Afskedigelse, har faaet 900 Kr. aarlig mindre at leve af ved Afgangen med Ventepenge og for at subsistere siden denne har maattet stifte forskjellige Laan til i alt ca. 1,200 Kr., hvis Afbetaling tynger haardt paa ham.

Udvalget gør ingen Indstilling.

26. Fra Invalid C. P. S. Bukberg af Herning om Erstatning i Anledning af, at den ham tillagte Invalideforsørgelse har været ham frataget i henved 40 Aar. (Indbragt den 7de November 1894 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgtreds, N. Nielsen).

Andrageren fik i 1845 Tilfagn om Fritagelse for Udskrivning til Krigstjeneste, naar han efter 3 Aars Oplærelse som Engvandingsslærling fik et godt Skudsmaal. Dette fik han i 1848, men blev alligevel indkaldt i 1849. Efter i Slaget ved Fsted at være bleven faaret i den højre Arm, blev han kasseret, og blev der tillagt ham Invalideforsørgelse. Denne oppebar han i 3 Aar, men derefter blev den ham frataget, og først i 1893 opnaaede han den atter gennem en fornyet Ansøgning. Da hans Erhvervsævne nu i hans 68de Aar er ophørt, da hans Helbred er i stadigt Aftagende, og da han ved Uheld har mistet den største Del af sin Formue, der nu kun udgør 3,000 Kr., beder han, efter at have faaet Afslag hos Invalidebestyrelsen, om Folketingets Bistand til at faa Erstatning af Statskassen for det Tab, han har lidt ved, at han i saa lang Tid med Urette ikke har faaet sin Invalideforsørgelse. Et Andragende af samme Indhold er ogsaa indgivet til Finansministeriet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

27. Fra M. S. Nielsen, Datter af afdøde Assistent ved Kjøbenhavns Spæbefæstning S. Nielsen, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 7de November 1894 af Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgtreds, R. K. E. N. v. d. b.).

Ansøgerinden, der er 45 Aar gammel og bestandig har haft et svageligt Helbred, har i de sidste 10 Aar som Følge af en Vryst- og Djenstygdom saa godt som intet andet Arbejde kunnet udføre end Pasningen af sin syge Moder, der døde i afvigte Sommer. Hendes Fader døde i 1881 og var fra 1858 indtil sin Død ansat som Assistent ved Kjøbenhavns Spæbefæstning. I denne Stilling havde han efter samstemmende Vidnesbyrd fra sine særlige overordnede, Generalløjtnant Ernst og Oberst Keyper, hvilke Vidnesbyrd ere vedlagte Andragendet, i højeste Grad vist sig at være den rette Mand paa den rette Plads, hvilket kom Staten overordentlig til Gode ved Arbejderne paa Prøvestenen, Trekroner og Møllensfortet. De nævnte glimrende Vidnesbyrd bevirkede, at efter hans Død hans Enke fra Krigsministeriet fik en aarlig Understøttelse paa 120 Kr., og af dette Beløb samt i de senere Aar en lige saa stor Alderdomsunderstøttelse i Forbindelse med det lidet, Datteren kunde fortjene ved Syning, levede saa Moder og Datter. Nu er Moderen død, og den svagelige Datter ser kun en sørgelig Fremtid i Vode. En Ansøgning til Krigsministeriet om at maatte beholde den Moderen tillagte aarlige Understøttelse blev afflaaet, men samtidig fik hun gennem Ingeniørkorpsen en Understøttelse paa 50 Kr. en Gang for alle. Hun beder nu om Rigsdagens Hjælp til at faa af Statskassen en aarlig Understøttelse, og dette hendes Andragende anbefales varmt af Generalløjtnant Ernst, Oberst Keyper, Professor, Overlæge Feilberg og Premierløjtnant W. C. Petersen.

Da denne Sag afgøres ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.